

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 517

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iulie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
143.		Decizia nr. 554 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	9–10	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale	2	Decizia nr. 573 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	11–13	
513.		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale	3	423.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății de către domnul George Diga	13
★				
145.		424.	— Decizie privind numirea coordonatorului național al asistenței financiare externe nerambursabile	14
— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	3–4	425.	— Decizie privind înlocuirea unui membru al Comisiei speciale de retrocedare	14
515.		426.	— Decizie pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 382/2009 privind componența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor	15
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	4	427.	— Decizie privind numirea doamnei Irina Lucan-Arjoca în funcția de director general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 548 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3–8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	5–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		263.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea unei licențe de explorare	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011
privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe
deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului
și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119 din 22 decembrie 2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 28 decembrie 2011, cu următoarele modificări și completări:

1. După articolul 8 se introduc două noi articole, articolele 81 și 82, cu următorul cuprins:

„Art. 81. — Pentru bunurile prevăzute în anexa la prezenta ordonanță de urgență, Compania Națională a Huilei — S.A. va aplica procedura prevăzută la cap. I — Modalități de stingere a obligațiilor fiscale prin darea în plată a unor bunuri din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2011, aprobată prin Legea nr. 38/2012.

Art. 82. — (1) După finalizarea procedurii prevăzute la art. 81, bunurile aferente activelor prevăzute în anexă trec din domeniul public în domeniul privat al statului.

(2) În termen de 7 zile de la data intrării în proprietatea privată a statului a bunurilor prevăzute la alin. (1), Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri va demara procedurile prevăzute de lege pentru înființarea unei societăți comerciale, persoană juridică română, care are inițial, ca acționar unic, statul român.

(3) Bunurile prevăzute la alin. (1) se constituie ca aport în natură al statului la capitalul social al societății prevăzute la alin. (2).

(4) Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri asigură ducerea la îndeplinire, potrivit legii, a atribuțiilor ce decurg din calitatea de instituție publică implicată.”

2. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În vederea asigurării sumelor necesare pentru înființarea societăților prevăzute la art. 8 alin. (2) și art. 82 alin. (2), se autorizează Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri să introducă la capitolul 81.01 «Combustibili și energie», titlul 72 «Active financiare», suma de 1.000 mii lei, care se asigură prin redistribuiri de credite bugetare, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate.

(2) Utilizarea sumei aprobate conform prevederilor alin. (1) nu va parcurge procedurile în domeniul ajutorului de stat, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.”

3. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — Anexa face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

4. După articolul 10 se introduce o anexă, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 23 iulie 2012.
Nr. 143.

ANEXĂ
(Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2011)

Activele ale căror bunuri trec în domeniul public al statului

Nr. crt.	Denumirea activului
1.	Exploatarea Minieră Lonea
2.	Exploatarea Minieră Lupeni
3.	Exploatarea Minieră Vulcan
4.	Exploatarea Minieră Livezeni
5.	Exploatarea de Preparare a Cărbunelui Valea Jiului
6.	Stația de Salvare Minieră
7.	Sediul administrativ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2011 privind preluarea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a unor creanțe deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și pentru reglementarea unor dispoziții referitoare la înființarea unei societăți comerciale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 20 iulie 2012.
Nr. 513.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000
cu privire la asociații și fundații**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL VI

Obținerea statutului de utilitate publică a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor”

2. **La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 38. — (1) O asociație, fundație sau federație poate fi recunoscută de Guvernul României ca fiind de utilitate publică dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) activitatea acesteia se desfășoară în interes general sau al unor colectivități, după caz;

b) funcționează de cel puțin 3 ani și a realizat o parte din obiectivele stabilite, făcând dovada unei activități neîntrerupte prin acțiuni semnificative;

c) prezintă un raport de activitate din care să rezulte desfășurarea unei activități anterioare semnificative, prin derularea unor programe ori proiecte specifice scopului său, însoțit de situațiile financiare anuale și de bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani anteriori datei depunerii cererii privind recunoașterea statutului de utilitate publică;

d) deține un patrimoniu, logistică, membri și personal angajat, corespunzător îndeplinirii scopului propus;

e) face dovada existenței unor contracte de colaborare și parteneriate cu instituții publice sau asociații ori fundații din țară și din străinătate;

f) face dovada obținerii unor rezultate semnificative în ceea ce privește scopul propus sau prezintă scrisori de recomandare din partea unor autorități competente din țară sau din străinătate, care recomandă continuarea activității.”

3. **La articolul 38, alineatul (2) se abrogă.**

4. La articolul 39, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Recunoașterea unei asociații sau fundații ca fiind de utilitate publică se face prin hotărâre a Guvernului. În acest scop, asociația sau fundația interesată adresează o cerere Secretariatului General al Guvernului, care o înaintează, în termen de 15 zile, organului de specialitate al administrației publice centrale în a cărui sferă de competență își desfășoară activitatea.”

5. La articolul 39 alineatul (11), după litera e) se introduc trei noi litere, literele f)–h), cu următorul cuprins:

„f) situațiile financiare anuale și bugetele de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani de activitate;

g) lista persoanelor angajate și copii de pe contractele de muncă ale angajaților;

h) copii de pe convențiile de colaborare, calificări, scrisori de recomandare și altele asemenea.”

6. La articolul 41 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Recunoașterea utilității publice incumbă asociației sau fundației următoarele obligații:

a) obligația de a menține cel puțin nivelul activității și performanțele care au determinat recunoașterea;

b) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale actului constitutiv și ale

statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;

c) obligația de a publica, în extras, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial. Modelul extrasului situațiilor financiare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

7. La articolul 42, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care asociația sau fundația nu mai îndeplinește una ori mai multe dintre condițiile prevăzute la art. 38 care au stat la baza recunoașterii utilității publice, Guvernul va retrage, prin hotărâre, statutul de recunoaștere a utilității publice, la propunerea autorității administrative competente sau a Ministerului Justiției.

(3) Retragerea va interveni și în situația neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 41 alin. (2).

(4) Împrejurările prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi sesizate autorității administrative competente, Ministerului Justiției sau Guvernului de către orice persoană fizică sau persoană juridică interesată.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 23 iulie 2012.

Nr. 145.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații
și fundații**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 20 iulie 2012.

Nr. 515.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 548**

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Asociația Română a Producătorilor Internaționali de Medicamente, cu sediul în București, în Dosarul nr. 11.665/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 935D/2011.

La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției avocatul Radu Bălaș, cu delegație depusă la dosar, și pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Anca Raiciu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Ministerul Justiției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Asociației Române a Producătorilor Internaționali de Medicamente care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Astfel, amintește că reglementarea acestui act normativ s-a referit la trei tipuri de măsuri diferite, respectiv la o suplimentare bugetară, introducerea contribuției „claw-back” și reglementarea situației medicilor cu funcții de conducere în cadrul direcțiilor de sănătate publică județene. Or, în ceea ce privește măsura introducerii contribuției „claw-back” nu există o situație extraordinară și urgentă care să justifice adoptarea unei asemenea reglementări. Astfel, creșterea numărului de pacienți nu poate fi considerată ca fiind o situație obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului și care pune în pericol un interes public. De asemenea, situația avută în vedere nu are un caracter urgent, fapt demonstrat de împrejurarea că a existat un decalaj de 8 luni între data intrării în vigoare a ordonanței criticate și data intrării în vigoare a normelor de aplicare a acesteia. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate sunt lovite de vicii de neconstituționalitate intrinsecă. În acest sens, arată că aceste dispoziții de lege sunt neclare, neputându-se determina cu precizie care sunt destinatarii normei, cui îi revine obligația de a plăti contribuția de „claw-back”, precum și modul de calcul al acestei contribuții. Or, amintește că imprevizibilitatea și neclaritatea normei juridice pot constitui un element de

neconstituționalitate prin prisma art. 20 din Constituție, fiind contrare dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum se desprinde și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, arată că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât prevăd obligația contribuției de „claw-back” doar pentru producătorii de medicamente, iar nu și pentru ceilalți producători de dispozitive medicale. Totodată, aceste dispoziții sunt contrare prevederilor constituționale care consacră libertatea economică, deoarece instituie o taxă mai mare decât adaosul comercial permis de lege.

Reprezentantul părții Casa Națională de Asigurări de Sănătate solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că dispozițiile art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 vizează interesul general, iar adoptarea lor s-a impus de urgență pentru a se asigura accesul neîntrerupt al populației la medicamente.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt neclare, ridicând probleme de interpretare și aplicare a normei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.665/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Asociația Română a Producătorilor Internaționali de Medicamente cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, arată că instituirea mecanismului de impunere reglementat de art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 nu este justificată de existența unei situații extraordinare, cele invocate de Guvern în preambulul ordonanței vizând doar măsurile dispuse de prevederile art. I pct. 1 și 2 ale actului normativ în discuție. De asemenea, măsurile legislative criticate nu sunt justificate nici sub aspectul urgenței, Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate emitând norme de aplicare a acestora la mai mult de 8 luni de la data publicării ordonanței de urgență.

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin și prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât încalcă drepturi fundamentale.

Astfel, art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009, care introduce art. 363¹ în cadrul Legii nr. 96/2006, coroborat cu pct. 4 din același articol, prezintă vicii de neconstituționalitate, deoarece introduce un sistem de taxare

injust, discriminatoriu și insuficient de clar și de determinat, ceea ce aduce atingere dispozițiilor art. 56 alin. (2), art. 135 alin. (2) lit. a) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

În acest sens, arată că sumele plătite cu titlu de contribuție de către producătorii de medicamente sunt utilizate, potrivit art. I pct. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009, pentru o serie de cheltuieli de sănătate, dintre care cele pentru medicamente reprezintă doar o parte. Se instituie, prin urmare, o suprataxare injustă și discriminatorie asupra veniturilor obținute de producătorii de medicamente, nefiind reglementată o contraprestație corespunzătoare din partea autorității publice, în sensul că veniturile obținute din plata contribuției nu sunt folosite exclusiv pentru finanțarea cheltuielilor pentru medicamente. Tot în acest context, arată că măsurile de lege criticate nu sunt identice mecanismului de „*claw-back*” instituit de alte țări europene, ci constituie o instituție atipică, diferită de orice sistem de impunere corect fundamentat și practicat în aceste țări.

Prevederile art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 sunt totodată discriminatorii, întrucât obligă producătorii de medicamente la plata unei contribuții ce nu este prevăzută, în mod egal, și pentru celelalte categorii de agenți economici care obțin venituri comerciale din fondurile Ministerului de Sănătate sau al bugetului Fondului Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate, creându-le acestora din urmă un avantaj competitiv nelegitim, în contradicție cu obligațiile statului prevăzute de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Chiar dacă textele de lege ar prevedea obligația contribuției și pentru celelalte entități implicate în lanțul de distribuție a medicamentelor, acest lucru ar putea duce la nesocotirea principiilor fundamentale ale economiei de piață consacrate de art. 135 din Constituție, întrucât cotele de contribuție de până la 11% din totalul veniturilor trimestriale pot depăși, în concret, cota de adaos de distribuție maxim și cota de adaos comercial maxim în farmacie stabilite tot de lege și care, în cuantumul lor minim, se situează la un nivel inferior cotei de contribuție. Acest lucru ar conduce la imposibilitatea obiectivă a realizării de profit. Or, un mecanism fiscal care determină o asemenea consecință este în vădită contradicție cu economia de piață.

Art. 363¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2006, așa cum a fost introdus prin art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009, este deficitar și confuz sub aspectul reglementării, lipsindu-i criterii obiective, predictibile și neechivoce pentru stabilirea bazei de calcul a contribuției.

Astfel, din dispozițiile alin. (1) și (2) ale art. 363¹ din Legea nr. 95/2006 nu reiese în mod evident dacă obligația de contribuție revine doar producătorilor de medicamente sau tuturor entităților implicate în lanțul de distribuție a medicamentelor. O astfel de reglementare este discriminatorie, anticoncurențială și absurdă. Nu se poate concepe ca legiuitorul să fi imaginat două soluții legislative complet diferite cu privire la extinderea sferei plătitorilor unei contribuții fiscale exclusiv pe baza modului în care este organizată distribuția medicamentelor de către diferiți producători către consumatorii finali. Astfel, în ipoteza în care titularul autorizației de punere pe piață ar fi și cel care introduce pentru prima oară medicamentele pe piața din România, contribuția ar urma să fie plătită o singură dată, doar de către acesta, în vreme ce pentru ipoteza în care introducerea pe piață s-ar face de către o altă unitate decât titularul autorizației de punere pe piață, atunci contribuția s-ar datora de mai multe ori, de către fiecare entitate care revinde medicamentele odată introduse pe piață, până la destinatarul final.

Totodată, prevederile de lege criticate sunt ambigue și contradictorii sub aspectul modului de stabilire a sumelor datorate. Astfel, se folosesc mai mulți termeni în funcție de care ar urma să se stabilească baza de calcul a contribuției: încasări,

volum de vânzări și venituri trimestriale obținute. De asemenea, arată că baza de calcul variază în funcție de modul de comercializare a medicamentelor și de subiectul de impunere din cadrul lanțului de distribuție. Astfel, dacă produsele medicamentoase sunt comercializate de deținătorul autorizației de punere pe piață, atunci baza de calcul va fi formată din veniturile/încasările calculate pe baza prețului de producător, în timp ce comercializarea efectuată de distribuitorul angro de medicamente va determina o bază de calcul a veniturilor/încasărilor calculată pe baza prețului de distribuție. De asemenea, un alt aspect îl constituie baza de calcul prin raportare la totalul veniturilor realizate de un producător din vânzarea medicamentelor, o temeinică raportare trebuind a lua în calcul veniturile înregistrate per produs. Totodată, arată că subiecții de plată vizați de normele indicate nu sunt în măsură a cunoaște obiectiv care anume încasări sau venituri trebuie declarate și luate în calcul pentru determinarea bazei de calcul la care se aplică contribuția. Astfel, potrivit legilor aplicabile, subiecții de plată pot cunoaște doar care sunt produsele comercializate incluse în lista de medicamente de care beneficiază asigurații. Apoi, nici veniturile din vânzarea medicamentelor nu pot fi determinate, de vreme ce nu toate aceste medicamente sunt efectiv compensate și, de asemenea, este foarte greu de determinat valoarea medicamentelor utilizate în tratamentul spitalicesc și suportate din fonduri publice.

În concluzie, arată că statul suportă doar o parte din contravaloarea medicamentelor comercializate indicate la art. I pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009, reprezentând cca. 50% din veniturile obținute de producătorii de medicamente vizate de aplicarea contribuției reglementate, cealaltă jumătate reprezentând coplata pacientului ori chiar prețul integral plătit. În aceste condiții, aplicarea unei taxe asupra unor venituri neprovenite sau suportate din fonduri publice este manifest injustă și excesivă.

Dispozițiile art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 aduc atingere, totodată, libertății economice a producătorilor de medicamente. Astfel, arată că impunerea unei contribuții de natură a diminua suplimentar veniturile producătorilor de medicamente, care sunt oricum la nivel minim european, încalcă excesiv dreptul legitim al agentului economic de a-și exercita activitatea economică, în scopul obținerii de beneficii corespunzătoare la un nivel rezonabil. De asemenea, impunerea plății anticipate a contribuției, cu mult înainte ca producătorul să obțină prețul produselor comercializate, pune în pericol însăși sustenabilitatea mecanismului de compensare reglementat de autoritatea publică, creditarea cu titlu gratuit de către producătorii de medicamente în condițiile suportării arbitrare a unei noi suprataxe, excesivă și lipsită de fundament.

Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2009 sunt neconstituționale și pentru că nu prevăd cu claritate modalitatea de contestare a măsurilor dispuse de autoritățile publice cu privire la stabilirea, controlul și plata contribuției reglementate.

Prin instituirea sancțiunii pierderii dreptului la decontare este afectat grav dreptul de proprietate privată, în sensul garantării creanțelor asupra statului și se încalcă domeniul de reglementare pe calea ordonanței de urgență.

În sfârșit, autorul excepției arată că, în ultimă instanță, textele de lege criticate aduc atingere însuși dreptului la ocrotirea sănătății, întrucât au ca efect o reducere a volumului de medicamente comercializate în România, retragerea unor produse vândute în cantități mari, dar cu o profitabilitate redusă per produs, respectiv neintroducerea pe piață a unor medicamente noi, de înaltă tehnologie.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de

neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere situațiile de urgență care au determinat adoptarea actului normativ, astfel cum acestea sunt prevăzute în partea introductivă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2009, precum și faptul că modalitatea de reglementare a mecanismului de impunere și colectare a contribuției aplicate producătorilor de medicamente, precum și a consecințelor neexecutării obligațiilor nu este de natură să aducă atingere prevederilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că, potrivit principiilor generale ale fiscalității, orice taxă instituită pentru persoanele fizice sau juridice trebuie să fie urmată de un serviciu sau de o lucrare efectuată în mod direct și imediat de către organe sau instituții publice. Or, aceste sume plătite cu titlu de contribuție aplicate producătorilor de medicamente vor fi folosite pentru diferite categorii de cheltuieli publice în domeniul sănătății. Prin aceasta, statul își îndeplinește față de cetățeni îndatoririle de ocrotire a sănătății, fără a leza principiul economiei de piață și al liberei concurențe. De asemenea, arată că obligația de contribuție ce revine producătorilor de medicamente nu are caracterul unei exproprieri, fiind o obligație fiscală ce intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta având dreptul exclusiv de a stabili cuantumul obligațiilor publice de impozite, taxe și contribuții în măsura în care acestea sunt proporționale, rezonabile și echitabile. În sfârșit, consideră că nu se aduce atingere nici dispozițiilor constituționale referitoare la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență, nevoia suplimentării surselor de finanțare a sistemului sanitar reprezentând o situație extraordinară cu caracter urgent.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, înscrisurile depuse la dosar, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 7 octombrie 2009, dispoziții potrivit cărora: „Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

3. La articolul 270 alineatul (1), după litera v) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

«x) Organizează evidența pe plătitori, persoane juridice, a contribuțiilor prevăzute la art. 363¹ alin. (1) și (2), pentru finanțarea unor cheltuieli pentru sănătate, și urmărește declararea, constatarea, controlul și soluționarea contestațiilor.»

4. Articolul 362 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 362. — Veniturile prevăzute la art. 361 și 363¹, gestionate de Ministerul Sănătății, sunt folosite pentru:

- a) investiții în infrastructură și dotări în sistemul sanitar public;
- b) finanțarea programelor naționale de sănătate;
- c) rezerva Ministerului Sănătății pentru situații speciale;
- d) sume alocate prin transfer în bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru medicamente de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate;
- e) alte destinații prevăzute la art. 93 alin. (11), art. 93 alin. (5) și art. 93 alin. (5¹) din prezenta lege.»

5. După articolul 363 se introduce un nou articol, articolul 363¹, cu următorul cuprins:

«Art. 363¹. — (1) Pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, pentru medicamentele de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, și pentru medicamentele de care beneficiază asigurații în tratamentul spitalicesc, care realizează încasări din comercializarea în România a medicamentelor respective, participă, după deducerea taxei pe valoarea adăugată, cu o contribuție trimestrială din valoarea acestor încasări, stabilită în funcție de volumul vânzărilor, conform grilei privind contribuția trimestrială datorată pentru veniturile obținute, prevăzută în anexa nr. 14.

(2) În cazul în care deținătorii de autorizații de punere pe piață a medicamentelor respective nu desfășoară în România activități de comercializare a acestora, contribuția este datorată de persoanele juridice care realizează încasări din comercializarea în România a medicamentelor, ca urmare a obținerii dreptului de comercializare direct de la deținătorul autorizației de punere pe piață a medicamentelor, respectiv de la persoana care a primit de la deținătorul autorizației de punere pe piață, direct sau indirect, dreptul de a transmite către terți dreptul de comercializare a medicamentelor în România.

(3) Veniturile realizate din sumele încasate potrivit alin. (1) constituie venituri proprii ale Ministerului Sănătății și se datorează începând cu data intrării în vigoare a prezentului act normativ.»

6. La articolul 365, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

«(11) Contribuția prevăzută la art. 363¹ se virează trimestrial, până la data de 25 a lunii următoare trimestrului în care a avut loc livrarea medicamentelor, într-un cont special, deschis la Trezoreria Statului pe numele Ministerului Sănătății.

(12) Persoanele juridice prevăzute la art. 363¹ alin. (1) care nu își îndeplinesc obligația de plată pierd dreptul la decontarea din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate a contravalorii medicamentelor comercializate în cadrul programelor naționale de sănătate, pentru medicamentele de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în tratamentul ambulatoriu, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru medicamentele de care beneficiază asigurații în tratamentul spitalicesc.

(13) Pentru neplata la scadență a contribuțiilor prevăzute la art. 363¹ se calculează și se datorează accesorii în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.»

7. La articolul 366, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 366. — (1) Veniturilor și cheltuielilor prevăzute la art. 361, 362 și 363¹ li se aplică prevederile referitoare la

bugetele de venituri și cheltuieli ale unor activități, instituite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare.»

8. După anexa nr. 13 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 14, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 44 referitor la proprietatea privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență și art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, dispozițiile lit. x) ale art. 270 alin. (1), ale art. 363¹ și 365 alin. (11)—(1³) din Legea nr. 95/2006 au fost abrogate prin art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011.

Dispozițiile acestui din urmă act normativ instituie o nouă reglementare a contribuției trimestriale datorate de deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, diferită de cea a textelor de lege criticate pe calea excepției de neconstituționalitate.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 362 și art. 366 din Legea nr. 95/2006 au fost modificate prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății în vederea descentralizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 10 iunie 2010, păstrându-se însă soluția legislativă criticată. Curtea reține însă faptul că dispozițiile art. 362 stabilesc, între altele, destinația pe care Ministerul Sănătății o va da sumelor obținute din aplicarea art. 361 și art. 363¹ din Legea nr. 95/2006. De asemenea, art. 366 se referă la dispozițiile art. 361, 362 și art. 363¹. Or, așa cum s-a arătat mai sus, ulterior modificărilor operate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2010, dispozițiile art. 362 și art. 363¹ au fost abrogate.

În sfârșit, Curtea reține și faptul că dispozițiile Anexei nr. 14 la Legea nr. 95/2005, introduse prin art. I pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009, nu au fost abrogate în mod expres odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, deși noua reglementare referitoare la contribuția trimestrială datorată de deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor prevede un nou mod de calcul al contribuției. Având în vedere, însă, trimiterea expresă pe care dispozițiile art. 363¹ alin. (1) din Legea nr. 95/2006 o face la dispozițiile Anexei nr. 14, care completează astfel aceste dispoziții, făcând corp comun cu norma de trimitere, Curtea apreciază că abrogarea articolului de lege amintit a atras și abrogarea dispozițiilor completatoare ale anexei.

În acest sens, Curtea amintește că, prin Decizia nr. 82 din 20 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 martie 1996, a statuat că „Trimiterea de la un text de lege la altul, în cadrul unui anumit act normativ sau la un alt act normativ, este un procedeu frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. Pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă prevedere legală, în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative.

Efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul normei care face trimitere. Se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al normei care face trimiterea cu prescripțiile celui alt text.”

Față de acestea, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, este competentă ca, soluționând excepțiile de neconstituționalitate, să decidă „*asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Nuanțând interpretarea sintagmei „*în vigoare*” menționată în textul de lege amintit, Curtea, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a arătat: „controlul de constituționalitate vizează doar dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, „legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului *«tempus regit actum»*”. Astfel, o lege posterioară nu poate atinge dreptul născut sub imperiul legii anterioare, aceasta urmând să guverneze dreptul respectiv, inclusiv soluționarea litigiului legat de realizarea aceluși drept, chiar și ulterior ieșirii sale din vigoare. Legea nouă — normă de drept material, care abrogă expres legea anterioară, chiar dacă ar conține dispoziții asemănătoare cu cele abrogate, nu poate governa raportul juridic existent între părți, nefiind aplicabilă cauzei deduse judecării; controlul de constituționalitate asupra acestor noi dispoziții nu ar prezenta niciun fel de relevanță asupra soluționării litigiului, efectuarea unui asemenea control echivalând cu ridicarea din oficiu de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate cu privire la alte texte decât cele criticate de autorul excepției, ceea ce este inadmisibil, fiind contrar dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 (în acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 108 din 13 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 8 septembrie 2000).”

În concluzie, Curtea reține că, deși și-au încetat aplicarea, prin abrogarea expresă a dispozițiilor art. 363¹ din Legea nr. 95/2006 referitoare la obligația plății contribuției trimestriale datorate pentru veniturile obținute, textele de lege criticate ar putea fi supuse analizei de constituționalitate în măsura în care acestea continuă să producă efecte juridice în cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

Curtea observă însă că obiectul acestei cauze îl constituie anularea ordinului comun al ministrului Sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 928/591 din 15 iunie 2010 pentru aprobarea Normelor privind organizarea evidenței pe plătitori, declararea, constatarea și controlul contribuțiilor prevăzute la art. 363¹ alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, soluționarea contestațiilor și încasarea contribuțiilor pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 25 iunie 2010, ordin ce reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter normativ.

Totodată, Curtea reține că autorul excepției nu a contestat în fața instanței de contencios administrativ și acte administrative cu caracter individual, care ar putea pune în discuție problema aplicării ultraactive a legii în cauză, potrivit principiului *tempus regit actum*, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 766/2011, și nici nu solicită recunoașterea ori repararea în concret a unor drepturi sau interese legitime.

Or, Curtea subliniază faptul că aprecierea aplicabilității și a incidenței textelor de lege criticate trebuie raportată la cauza în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

Având în vedere toate cele arătate, Curtea constată că, în dispozițiilor art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, devenind speță, abrogarea textelor de lege criticate a atras incidența astfel inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3—8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Asociația Română a Producătorilor Internaționali de Medicamente, cu sediul în București, în Dosarul nr. 11.665/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 554

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Costel Mitru în Dosarul nr. 50.663/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.346D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 871 din 25 iunie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 50.663/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Costel Mitru cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dreptul la pensie reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, dreptul la pensie, odată câștigat prin lege, nu poate fi sub nicio formă atins de vreo dispoziție legală ulterioară, decât pentru cauză de utilitate publică.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu se aplică pensiilor deja încasate, ci prevăd recalcularea pensiilor pentru viitor. De asemenea, consideră că nu este încălcat dreptul de proprietate, întrucât asiguratul nu este titular al unei creanțe asupra statului, ci titular al dreptului la pensie care este un drept de proprietate, dar nu în sensul de quantum, ci doar de drept în sine.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin concretizată Decizia nr. 873/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*”

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate și art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect

al analizei de constituționalitate în raport cu aceleași argumente și aceleași texte din Constituție. Astfel, prin deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Cu același prilej, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Costel Mitru în Dosarul nr. 50.663/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 29 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Galiceanu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere, Deva, în Dosarul nr. 1.872/97/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 38D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 39D/2012—50D/2012, nr. 80D/2012, nr. 95D/2012—98D/2012, nr. 100D/2012—103D/2012 și nr. 191D/2012—195D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Daniel Viorel Muntean, Radu Sevastian, Avram Iancu, Petrică Cioriciu, Dumitru Citiriga, Dorel Cuc, Vasile Bărea, Ioan Gheorghe Almășan, Teodora Costa, Vasile Monea, Nicolae Petru Deac, Florin Doru Nichitoae, Elena Costoiu, Adrian Horia Scurtu, Eugen Enescu, Valeriu Iacob, Nelu Toma, Gheorghe Beldiman, Vasile Giosan, Aurel Mârza, Cornel Lițoiu, Nicolae Miclean, Voicu Oprea, Maria Filimon și Monica Boticiu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere, Deva, precum și de Adrian Filer, în nume propriu, în dosarele nr. 2.076/97/2011, nr. 2.081/97/2011, nr. 2.114/97/2011, nr. 2.119/97/2011, nr. 2.121/97/2011, nr. 2.122/97/2011, nr. 2.117/97/2011, nr. 2.200/97/2011, nr. 2.206/97/2011, nr. 2.217/97/2011, nr. 2.207/97/2011, nr. 2.747/97/2011, nr. 1.864/97/2011, nr. 1.812/97/2011, nr. 1.869/97/2011, nr. 1.877/97/2011, nr. 1.844/97/2011, nr. 2.062/97/2011, nr. 2.073/97/2011, nr. 2.136/97/2011, nr. 1.804/97/2011, nr. 1.878/97/2011, nr. 2.140/97/2011, nr. 2.211/97/2011, nr. 2.486/97/2011 și nr. 984/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 39D/2012—

50D/2012, nr. 80D/2012, nr. 95D/2012—98D/2012, nr. 100D/2012—103D/2012 și nr. 191D/2012—195D/2012 la Dosarul nr. 38D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 39D/2012—50D/2012, nr. 80D/2012, nr. 95D/2012—98D/2012, nr. 100D/2012—103D/2012 și nr. 191D/2012—195D/2012 la Dosarul nr. 38D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea soluției din Decizia Curții Constituționale nr. 99 din 7 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 și 15 decembrie 2011 și deciziile civile nr. 2.109 din 28 noiembrie 2011, nr. 2.216, nr. 2.200, nr. 2.203, nr. 2.206, nr. 2.209 din 12 decembrie 2011 și nr. 19 din 9 ianuarie 2012 pronunțate în dosarele nr. 1.872/97/2011, nr. 2.076/97/2011, nr. 2.081/97/2011, nr. 2.114/97/2011, nr. 2.119/97/2011, nr. 2.121/97/2011, nr. 2.122/97/2011, nr. 2.117/97/2011, nr. 2.200/97/2011, nr. 2.206/97/2011, nr. 2.217/97/2011, nr. 2.207/97/2011, nr. 2.747/97/2011, nr. 1.864/97/2011, nr. 1.812/97/2011, nr. 1.869/97/2011, nr. 1.877/97/2011, nr. 1.844/97/2011, nr. 2.062/97/2011, nr. 2.073/97/2011, nr. 2.136/97/2011, nr. 1.804/97/2011, nr. 1.878/97/2011, nr. 2.140/97/2011, nr. 2.211/97/2011, nr. 2.486/97/2011 și nr. 984/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cristian Galiceanu, Daniel Viorel Muntean, Radu Sevastian, Avram Iancu, Petrică Cioriciu, Dumitru Citiriga, Dorel Cuc, Vasile Bărea, Ioan Gheorghe Almășan, Teodora Costa, Vasile Monea, Nicolae Petru Deac, Florin Doru Nichitoae, Elena Costoiu, Adrian Horia Scurtu, Eugen Enescu, Valeriu Iacob, Nelu Toma, Gheorghe Beldiman, Vasile Giosan, Aurel Mârza, Cornel Lițoiu, Nicolae Miclean, Voicu Oprea, Maria Filimon și Monica Boticiu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere, Deva, precum și de Adrian Filer, în nume propriu, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva deciziilor de pensionare prin care părților le-au fost recalculat pensiile conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin prevederile art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010, suprimând dreptul de a formula recurs

împotriva hotărârii judecătorești prin care o instanță se declară necompetentă, lasă judecătorilor posibilitatea de a se situa deasupra legii, conferindu-le astfel o situație privilegiată și încălcând prevederile constituționale ale art. 16. Se arată, de asemenea, că textele criticate permit instanțelor să se desesizeze fără ca hotărârile prin care acestea se declară necompetente să poată fi atacate, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție. Pentru aceste motive, autorul susține că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă dau judecătorilor, prin refuzul de a judeca, posibilitatea încălcării principiilor statului de drept statuate la art. 1 alin. (3) din Constituție, inclusiv principiul disponibilității, fiind astfel îngădite drepturile și libertățile cetățenilor.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa încălcare prin textele de lege criticate a dispozițiilor art. 16 din Constituție, instanța arată că acestea nu instituie o discriminare, ci un regim juridic diferit pentru situații procesuale diferite, aspect ce ține de competența exclusivă a legiuitorului. Hotărârea pronunțată este irevocabilă atât pentru reclamant, cât și pentru pârât, pozițiile celor două părți din proces fiind egale. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21, instanța arată că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu încalcă accesul liber la justiție și nici principiul dublului grad de jurisdicție, întrucât caracterul irevocabil al hotărârii de declinare a competenței nu vizează fondul cauzei, aceasta urmând a fi judecată potrivit dispozițiilor Legii nr. 119/2010, coroborate cu cele ale Legii nr. 263/2010 și ale Legii nr. 164/2001. Totodată, instanța subliniază faptul că scopul textelor de lege criticate este acela de creștere a celerității judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării soluționării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.282D/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, și Decizia nr. 67 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 9 martie 2012.

Atunci, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, statuând că dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac sunt asigurate prin art. 159¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care instituie în sarcina instanței investite prin hotărârea de declinare a competenței atribuția de a verifica și de a stabili, din oficiu, dacă este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate, iar prin art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă se conferă părții interesate posibilitatea de a critica nelegalitatea sentinței pronunțate asupra fondului prin invocarea motivului de recurs, respectiv dacă hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe, invocată în condițiile legii.

De altfel, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Curtea a mai reținut că în fața instanței considerate competentă prin hotărârea de declinare a competenței se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 159 alin. 4 și 5 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, la prima zi de înfățișare, aceasta este obligată să verifice dacă este competentă general, material și teritorial să judece cauza, precizând în încheierea de ședință temeiurile de drept pentru care se consideră competentă, demers ce nu împiedică formularea de excepții de necompetență în cazurile și în condițiile prevăzute la alin. 1 al aceluiași articol. Împotriva hotărârii pronunțate în soluționarea litigiului de către instanța astfel investită, partea interesată, așa cum s-a arătat mai sus, poate formula recurs, potrivit dispozițiilor art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă. De asemenea, dacă instanța investită prin hotărârea de declinare a competenței se declară, la rândul său, necompetentă, conflictul negativ de competență va fi soluționat de instanța ierarhic superioară, conform prevederilor art. 20 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Galiceanu, Daniel Viorel Muntean, Radu Sevastian, Avram Iancu, Petrică Cioriciu, Dumitru Citiriga, Dorel Cuc, Vasile Bărea, Ioan Gheorghe Almășan, Teodora Costa, Vasile Monea, Nicolae Petru Deac, Florin Doru Nichitoe, Elena Costoiu, Adrian Horia Scurtu, Eugen Enescu, Valeriu Iacob, Nelu Toma, Gheorghe Beldiman, Vasile Giosan, Aurel Mârza, Cornel Lițoiu, Nicolae Miclean, Voicu Oprea, Maria Filimon și Monica Boticiu, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere, Deva, precum și de Adrian Filer, în nume propriu, în dosarele nr. 1.872/97/2011, nr. 2.076/97/2011, nr. 2.081/97/2011, nr. 2.114/97/2011, nr. 2.119/97/2011, nr. 2.121/97/2011, nr. 2.122/97/2011, nr. 2.117/97/2011, nr. 2.200/97/2011, nr. 2.206/97/2011, nr. 2.217/97/2011, nr. 2.207/97/2011, nr. 2.747/97/2011, nr. 1.864/97/2011, nr. 1.812/97/2011, nr. 1.869/97/2011, nr. 1.877/97/2011, nr. 1.844/97/2011, nr. 2.062/97/2011, nr. 2.073/97/2011, nr. 2.136/97/2011, nr. 1.804/97/2011, nr. 1.878/97/2011, nr. 2.140/97/2011, nr. 2.211/97/2011, nr. 2.486/97/2011 și nr. 984/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
a funcției publice temporar vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Sănătății de către domnul George Diga**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Sănătății prin Adresa nr. CV.2466 din 18 iulie 2012, precum și Avizul favorabil nr. 1.646.738 din 19 iulie 2012 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății de către domnul George Diga, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul George Diga exercită, cu caracter temporar, funcția publică temporar vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 iulie 2012.
Nr. 423.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind numirea coordonatorului național al asistenței
financiare externe nerambursabile**

Având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.011/1999 pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind înființarea Oficiului de Plăți și Contractare PHARÉ (O.P.C.P.), semnat la București la 16 iulie 1998, și a Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind înființarea Fondului Național, semnat la Bruxelles la 20 octombrie 1998, cu modificările ulterioare, și ale art. 3 alin. (1) pct. I lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Răzvan Cotovelea, secretar de stat în cadrul Ministerului Afacerilor Europene, se numește în funcția de coordonator național al asistenței financiare externe nerambursabile.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 își încetează aplicabilitatea Decizia primului-ministru nr. 76/2011 privind numirea coordonatorului național al asistenței financiare externe nerambursabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 3 august 2011.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 25 iulie 2012.

Nr. 424.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind înlocuirea unui membru
al Comisiei speciale de retrocedare**

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 612/G.B. din 18 iulie 2012,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al pct. 2 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Silviu Gabriel Barbu, secretar general adjunct în cadrul Ministerului Justiției, se numește în calitate de membru al Comisiei speciale de retrocedare în locul domnului Florin Aurel Moțiu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 25 iulie 2012.

Nr. 425.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru modificarea Deciziei primului-ministru nr. 382/2009
privind componența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor**

Având în vedere propunerea formulată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților prin Adresa nr. 611/G.B. din 18 iulie 2012,

în temeiul prevederilor art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 alin. (2) lit. f) și art. 15 lit. c) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. I. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Bica Alina Mihaela se revocă din funcția de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1), domnul Florin Aurel Moțiu se numește în funcția de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Art. II. — La articolul 1 punctul 2 din Decizia primului-ministru nr. 382/2009 privind componența Comisiei Centrale pentru

Stabilirea Despăgubirilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 31 martie 2009, cu modificările ulterioare, literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) — Florin Aurel Moțiu — secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției;

f) — Ovidiu Puțura — secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției;”.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 iulie 2012.
Nr. 426.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Irina Lucan-Arjoca
în funcția de director general adjunct
al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor**

Având în vedere propunerea ministrului culturii și patrimoniului național, formulată prin Adresa nr. 3.858 din 19 iulie 2012,

în temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 137 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Irina Lucan-Arjoca se numește în funcția de director general adjunct al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 25 iulie 2012.
Nr. 427.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN pentru aprobarea unei licențe de explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.419/2012 concedent, și Societatea Națională a Apelor Minerale — S.A., privind explorarea resurselor de apă minerală naturală din municipiul București, în calitate de concesionar.

perimetrul Talomir—Bodoc, județul Covasna, încheiată între Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 17 iulie 2012.
Nr. 263.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

